



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl soudcem JUDr. Borisem Filemonem ve věci

žalobce:

AVENTIN, spol. s r.o., IČO 46967354
sídlem Pontassievská 918/1, 669 02 Znojmo
zastoupený advokátem Mgr. Robertem Valou
sídlem Fischerova 770/12, 669 02 Znojmo

za účasti:

1) P. P., narozený XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupený advokátkou Mgr. Markétou Šafránkovou Křivanovou
sídlem Průmyslová 154, 674 01 Třebíč
2) I. B., narozený XXXX,
bytem XXXX, XXXX

o žalobě podle části páté o.s.ř. proti výroku 2. rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Třebíč ze dne 19. 9. 2019, č.j. V-4083/2019-710

takto:

- I. Žaloba o povolení vkladu vzniku zástavního práva ve prospěch žalobce pro budoucí pohledávky ve výši 30 000 000 Kč na základě smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 14. 2. 2006 a rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2019, č.j. 21 Cdo 1213/2019-197, k pozemku st.p.č. XXXX, jehož součástí je zemědělská stavba s č.p. XXXX v katastrálním území XXXX se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit účastníku č. 1 na náhradě nákladů řízení částku 17 898,19 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupkyně.
- III. Ve vztahu mezi žalobcem a účastníkem řízení č. 2 nemá žádný z nich právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 30. 9. 2019, doručenou soudu dne 9. 10. 2019, se žalobce domáhal nahrazení výroku 2. rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Třebíč (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 19. 9. 2019, č.j. V-4083/2019-710 (dále jen „napadené rozhodnutí“), tak, že se povoluje vklad vzniku zástavního práva ve prospěch žalobce k pozemku st.p.č. XXXX, jehož součástí je zemědělská stavba s číslem popisným XXXX, v katastrálním území XXXX (dále jen „předmětná nemovitost“).
2. Žalobce uvedl, že již delší dobu vede soudní spor s účastníkem č. 2 I. B., ve kterém se tento účastník domáhá určení neexistence zástavního práva mj. k předmětné nemovitosti. Krajský soud v Brně jako soud odvolací rozsudkem ze dne 27. 11. 2018, č.j. 37 Co 213/2016-169 prohlásil zástavní právo mj. k předmětné nemovitosti za neexistující. Žalobce podal proti tomuto rozsudku včas dovolání s návrhem na odklad právní moci rozhodnutí a Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 24. 5. 2019, č.j. 21 Cdo 1213/2019-197 rozhodnutí odvolacího soudu zrušil. Bezprostředně po obdržení rozhodnutí Nejvyššího soudu podal žalobce návrh na opětovný vklad zástavního práva, protože rozhodnutí Krajského soudu v Brně, na jehož základě bylo právo z katastru nemovitostí vymazáno, bylo zrušeno. Katastrální úřad výrokem 1 napadeného rozhodnutí u většiny pozemků opětovný vklad povolil, výrokem 2 však zamítl návrh na vklad u předmětné nemovitosti, neboť tato byla v mezidobí převedena do vlastnictví účastníka č. 1. S tímto postupem žalobce nesouhlasí, když dle jeho názoru se jedná o obcházení zástavního práva. Po rozhodnutí Nejvyššího soudu by se měl právní stav navrátit do doby před vydáním rozsudku soudu odvolacího a katastrální úřad by tak měl zapsat zástavní právo i k předmětné nemovitosti bez ohledu na její převod do vlastnictví jiné osoby. Žalobce dále doplnil, že katastrální úřad u předmětné nemovitosti taktéž neoprávněně vymazal poznámku o podané žalobě na nařízení soudního prodeje zástavy a účastníci č. 1 a 2 při prodeji předmětné nemovitosti nebyli v dobré víře.
3. Soud vyzval postupem dle § 250c odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), katastrální úřad, aby se k žalobě vyjádřil. Tento odkázal na odůvodnění rozhodnutí v části zamítnutí návrhu na vklad a taktéž na důvody obsažené v seznámení s podklady pro rozhodnutí ze dne 7. 8. 2019.
4. Účastník č. 1 prostřednictvím své zástupkyně uvedl, že předmětnou nemovitost zakoupil v dobré víře od účastníka č. 2, přičemž ke dni uzavření kupní smlouvy a podání návrhu na vklad vlastnického práva nebylo v katastru nemovitostí žádné zástavní právo evidováno. Výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu, na jehož podkladě by mělo být zástavní právo obnoveno, pro něj není závazné, neboť nebyl a není účastníkem daného soudního řízení ani jeho právním nástupcem. Dle názoru účastníka č. 1 měl žalobce v případě podání dovolání vědět, že rozhodnutí odvolacího soudu je pravomocné a zástavní právo může být na jeho základě vymazáno. Současně mu nic nebránilo požadovat u předmětné nemovitosti vyznačení poznámky spornosti. Žalobce měl také pravidelně kontrolovat údaje zapsané v katastru nemovitostí, kde by při nahlédnutí zjistil, že byly vymazány veškeré poznámky u předmětné nemovitosti a současně byla vyznačena plomba v důsledku probíhajícího vkladového řízení. Účastník č. 1 závěrem navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout a požadoval náhradu nákladů řízení.
5. Účastník č. 2 byl v celém řízení pasivní a nijak se v jeho průběhu nevyjádřil.
6. Soud se zabýval na základě žaloby podané podle části páté o.s.ř. tím, zda katastrální úřad jako správní orgán důvodně zamítl návrh na vklad vzniku zástavního práva do katastru nemovitostí. Žalobce je ve smyslu ust. § 246 odst. 1 o.s.ř. aktivně legitimován k podání žaloby, neboť tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých právech.

7. Ze spisu katastrálního úřadu sp. zn. V-4083/2019-710 soud provedl dokazování čtením či sdělením podstatného obsahu následujících listin a zjistil z nich: Návrhem na vklad ze dne 18. 7. 2019 se žalobce domáhal vkladu vzniku zástavního práva ve svůj prospěch pro budoucí pohledávky ve výši 30 000 000 Kč na základě smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 14. 2. 2006 a rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2019, č.j. 21 Cdo 1213/2019-197, mj. k pozemku st.p.č. XXXX, jehož součástí je zemědělská stavba s č.p. XXXX v katastrálním území XXXX. Sdělením ze dne 7. 8. 2019 katastrální úřad upozornil účastníky vkladového řízení, že má v úmyslu návrh na vklad z části (ve vztahu k předmětné nemovitosti) zamítnout, neboť v mezidobí došlo ke změně vlastníka na účastníka č. 1, pro kterého rozsudek Nejvyššího soudu není závazný. Po právní stránce katastrální úřad odkázal na ustanovení § 17 odst. 1 písm. a), odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., katastrálního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „k.z.“), a dal účastníkům možnost se k tomuto názoru vyjádřit. Žalobce této možnosti nevyužil, vyjádřil se pouze účastník č. 1, který ve sdělení ze dne 5. 9. 2019 uvedl, že se plně ztotožňuje s názorem katastrálního úřadu a navrhuje návrh na vklad v tomto rozsahu zamítnout. Poté již katastrální úřad vydal napadené rozhodnutí a ve vztahu k předmětné nemovitosti návrh na vklad zamítl z důvodu, že vlastnické právo k ní v mezidobí přešlo na účastníka č. 1, pro kterého není rozsudek Nejvyššího soudu závazný.
8. Ze spisu Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 12 C 251/2014 soud sdělil podstatný obsah následujících listin a zjistil z nich: Podle žaloby ze dne 15. 12. 2014, doručené soudu 16. 12. 2014, se účastník č. 2 domáhal proti žalobci určení, že zástavní právo zapsané mj. k předmětné nemovitosti pro budoucí pohledávky ve výši 30 000 000 Kč ve prospěch žalobce na základě smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 14. 2. 2006 neexistuje. Okresní soud v Třebíči rozsudkem ze dne 11. 2. 2016, č.j. 12 C 251/2014-145, žalobu v celém rozsahu zamítl. Krajský soud v Brně jako soud odvolací rozsudkem ze dne 27. 11. 2018, č.j. 37 Co 213/2016-169 rozhodnutí změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl. Tento rozsudek byl oběma stranám doručen dne 11. 1. 2019 a tento den také nabyl právní moci, jak vyplývá z doložky, která byla na originál rozsudku připojena dne 14. 1. 2019. Společnost AVENTIN (v řízení před OS Třebíč v pozici žalovaného) podala proti tomuto rozsudku dovolání s návrhem na odklad právní moci, které bylo soudu prvního stupně doručeno dne 20. 2. 2019 a tento jej doručil dne 14. 3. 2019 zástupkyni účastníka č. 2. Nejpozději tento den tak měl účastník č. 2 vědomost o tom, že proti v té době pravomocnému rozhodnutí odvolacího soudu bylo podáno dovolání. Soudce Okresního soudu v Třebíči dne 26. 3. 2019 podepsal předkládací zprávu a dne 2. 4. 2019 byl celý spis i s podaným dovoláním doručen na Nejvyšší soud. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 24. 5. 2019, č.j. 21 Cdo 1213/2019-197, zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně. Spis byl Okresnímu soudu v Třebíči vrácen dne 26. 6. 2019, 1. 7. 2019 bylo rozhodnutí NS rozesláno a také doručeno oběma stranám a tím nabylo 1. 7. 2019 právní moci. O odkladu právní moci nebylo Nejvyšším soudem rozhodnuto. Z žádné z uvedených listin není patrné, že by snad účastník č. 1 měl být taktéž účastníkem řízení před Okresním soudem v Třebíči.
9. Z návrhu na vklad s přílohami ze spisu Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Třebíč sp. zn. V-2269/2019-710 je patrné, že účastníci řízení č. 1 a 2 podali dne 23. 4. 2019 návrh na vklad vlastnického práva k předmětné nemovitosti ve prospěch účastníka č. 1, a to na základě kupní smlouvy ze dne 23. 4. 2019, kterou tentýž den oba účastníci podepsali před paní M.N., pověřenkyní JUDr. Tomáše Strnada, notáře v Třebíči. Prodávající účastník č. 2 v této smlouvě (konkrétně v článku 1. bodě 4.) deklaroval, že ke dni podpisu smlouvy na nemovitosti neváznou žádné právní vady, dluhy, věcná břemena a jiná práva třetích osob, na která by měl být kupující upozorněn. Probíhající soudní spor o existenci zástavního práva ve smlouvě nebyl nijak zmíněn. Ze zápisu na poslední stránce spisu soud zjistil, že vklad vlastnického práva byl povolen dne 15. 5. 2019 s účinky ke dni 23. 4. 2019.

10. Z dopisu zástupce žalobce adresovaného katastrálnímu úřadu ze dne 4. 7. 2019, následné odpovědi ze dne 11. 7. 2019 a sdělení katastrálního úřadu na dotaz soudu ze dne 4. 5. 2020 soud ve vztahu k projednávané věci zjistil, že žalobce se až po právní moci výše uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu domáhal opravy chyby dle § 36 odst. 1 k.z. v tom smyslu, aby byly k předmětné nemovitosti opětovně zapsány poznámky o podané žalobě na nařízení soudního prodeje zástavy, katastrální úřad o tomto návrhu vede řízení pod sp. zn. OR-251/2019-710, avšak doposud nebylo skončeno a soud proto nemohl z výsledku tohoto řízení činit jakýkoliv závěr.
11. Z výpisu z katastru nemovitostí pro předmětnou nemovitost ke dni 23. 4. 2019 má soud za prokázané, že k tomuto datu nebyla v katastru nemovitostí u předmětné nemovitosti evidována žádná věcná práva, poznámky, plomby ani jiné skutečnosti naznačující probíhající soudní spor.
12. Soud neprovedl žalobcem navržené výsledky účastníků č. 1 a 2, neboť tito měli svědčit o okolnostech týkajících se jejich dobré víry při převodu vlastnictví předmětné nemovitosti a tato otázka nemá pro posouzení věci zdejším soudem žádný význam. Obdobně soud ani nezjišťoval, jaká osoba rozhodla o výmazu poznámky o podané žalobě na nařízený prodej zástavy, neboť případné svědectví takové osoby se mělo týkat zcela jiného řízení před katastrálním úřadem a na rozhodnutí soudu v této věci nemohlo mít taktéž žádný vliv.
13. Po výše provedeném dokazování a na základě zhodnocení důkazů samostatně i ve vzájemných souvislostech dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu: Žalobce a účastník č. 2 spolu vedli soudní spor o existenci či neexistenci zástavního práva mj. na předmětné nemovitosti. Dne 27. 11. 2018 byl vydán rozsudek odvolacího soudu, kterým bylo rozhodnuto, že zástavní právo na předmětné nemovitosti neexistuje. Tento nabyl dne 11. 1. 2019 právní moci. Dne 20. 2. 2019 podal žalobce proti tomuto rozsudku dovolání spolu se žádostí o odklad právní moci. Dovolání bylo dne 14. 3. 2019 doručeno zástupkyni účastníka č. 1 a dne 2. 4. 2019 byl spis předán na Nejvyšší soud. Ten, aniž by rozhodl o odkladu právní moci, rozsudkem ze dne 24. 5. 2019 rozhodnutí odvolacího soudu zrušil. V mezidobí, kdy byl spis již na Nejvyšším soudě, ale ještě o něm nebylo rozhodnuto, uzavřeli účastníci č. 1 a 2 kupní smlouvu k předmětné nemovitosti, doručili katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva a jelikož v této době bylo rozhodnutí odvolacího soudu o neexistenci zástavního práva pravomocné, katastrální úřad dne 15. 5. 2019 (tedy stále před rozhodnutím Nejvyššího soudu) vklad vlastnického práva povolil. Po zrušení rozhodnutí odvolacího soudu se žalobce domáhal obnovení zástavního práva v celém rozsahu, katastrální úřad v převážné části zástavní právo obnovil, avšak u předmětné nemovitosti takový postup zamítl napadeným rozhodnutím.
14. V tomto řízení řešený spor lze právně vyhodnotit jako otázku, jaké následky má kasační rozhodnutí Nejvyššího soudu na právní vztahy založené podle v dané době pravomocného, ale následně zrušeného rozhodnutí soudu odvolacího.
15. Podle § 243g odst. 1, 2 o.s.ř. platí, že po zrušení rozhodnutí odvolacího soudu jedná dále soud, jemuž byla věc vrácena. Právní poměry někoho jiného než účastníka řízení nemohou být novým rozhodnutím dotčeny.
16. Podle § 159a odst. 1 o.s.ř. nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení. V odst. 2 cit. ustanovení je pak uvedeno, že výrok pravomocného rozsudku, kterým bylo rozhodnuto ve věcech uvedených v § 83 odst. 2, je závazný nejen pro účastníky řízení, ale i pro další osoby oprávněné proti žalovanému pro tytéž nároky z téhož jednání nebo stavu. Zvláštní právní předpisy stanoví, v kterých dalších případech a v jakém rozsahu je výrok pravomocného rozsudku závazný pro jiné osoby než účastníky řízení.

17. Podle § 984 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) není-li stav zapsaný ve veřejném seznamu v souladu se skutečným právním stavem, svědčí zapsaný stav ve prospěch osoby, která nabyla věcné právo za úplatu v dobré víře od osoby k tomu oprávněné podle zapsaného stavu. Dobrá víra se posuzuje k době, kdy k právnímu jednání došlo; vzniká-li však věcné právo až zápisem do veřejného seznamu, pak k době podání návrhu na zápis.
18. Podle § 985 o.z. není-li stav zapsaný ve veřejném seznamu v souladu se skutečným právním stavem, může se osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, domáhat odstranění nesouladu; prokáže-li, že své právo uplatnila, zapíše se to na její žádost do veřejného seznamu. Rozhodnutí vydané o jejím věcném právu působí vůči každému, jehož právo bylo zapsáno do veřejného seznamu poté, co dotčená osoba o zápis požádala.
19. Tomu odpovídá úprava v § 24 odst. 1 k.z., podle které není-li stav zapsaný v katastru v souladu se skutečným právním stavem, osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, se domáhá odstranění nesouladu, a prokáže-li, že své právo uplatnila u soudu, zapíše se na její žádost do katastru poznámka spornosti zápisu. Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno. Poznámku spornosti zápisu, která působí proti zápisu provedenému na základě napadeného právního jednání a na něj navazujícím zápisům, zapíše katastrální úřad také na základě oznámení soudu o podané žalobě nebo na základě doloženého návrhu žalobce, pokud žalobce podal žalobu o určení, že právní jednání, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru, je neplatné, zdánlivé nebo zrušené.
20. Podle odst. 3 stejného ust. vyhoví-li soud žalobě, o které je zapsána poznámka spornosti zápisu, vymaže katastrální úřad všechny zápisy, vůči nimž poznámka spornosti zápisu působí. Po výmazu všech zápisů oznámí katastrální úřad provedenou změnu dotčeným osobám.
21. Konečně podle § 17 odst. 4 ve spojení s odst. 2 písm. a) k.z. pokud je vkladovou listinou rozhodnutí soudu, zkoumá katastrální úřad, zda takové rozhodnutí splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru a zda je toto rozhodnutí závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno.
22. Promítnuto na zjištěný skutkový stav výše uvedená právní úprava znamená, že pokud v době převodu vlastnictví nebyly v katastru nemovitostí informace o probíhajícím soudním řízení, mohl přinejmenším účastník č. 1 vycházet dle § 984 o.z. z víry ve správnost těchto údajů. Účastník č. 1 taktéž není a nikdy nebyl účastníkem řízení ve věci vedené u OS v Třebíči pod sp. zn. 12 C 251/2014. Podle § 159a odst. 1, 2 o.s.ř. proto pro něj výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu není závazné a současně také požívá ochrany dle § 243g odst. 2 o.s.ř. Naposledy citované ustanovení vychází z povahy dovolání jako mimořádného opravného prostředku a s ohledem na zásadní zásah do právní jistoty, který může zrušení pravomocného soudního rozsudku představovat, stanovuje vysoký standard právní ochrany pro osoby, které mnohdy ani nemohou tušit, že v dané věci probíhá dovolací řízení před Nejvyšším soudem.
23. Soud připouští, že žalobce nerezignoval zcela na ochranu svých zájmů a společně s podáním dovolání požádal taktéž o odklad právní moci rozsudku odvolacího soudu. Institut odkladu právní moci však není zcela vhodnou a rozhodně ne jedinou cestou, jak v mezidobí do rozhodnutí Nejvyššího soudu zabránit převodu vlastnictví na jinou osobu. Přestože lze z povahy tohoto institutu dovodit, že by o něm mělo být rozhodnuto co nejdříve, zákon žádnou pevnou lhůtu pro takové rozhodnutí nestanoví. Naopak o.s.ř. vyžaduje provedení dalších úkonů před tím, než je věc vůbec postoupena Nejvyššímu soudu. Za této situace se jako mnohem vhodnější jeví podat návrh na vydání předběžné opatření, kterým by bylo do skončení dovolacího řízení zakázáno vlastníkově s předmětnou nemovitostí nakládat. Nejen že pro rozhodnutí o takovém návrhu je pevně stanovena velmi krátká lhůta, ale i případný převod v rozporu s nařízeným předběžným opatřením je absolutně neplatný a předběžné opatření

působí takto vůči všem osobám. Tuto variantu doporučuje taktéž komentářová literatura např. VOJTEK, Petr § 243g In: JIRSA, Jaromír aj. Občanský soudní řád, 3. část: Soudcovský komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

24. Pokud si byl žalobce vědom probíhajícího soudního sporu, měl také pravidelně kontrolovat volně přístupné informace v katastru nemovitostí, kde by jistě zaregistroval nejen výmaz všech poznámek u předmětné nemovitosti, ale i probíhající vkladové řízení. V takovém případě měl možnost zajistit zápis poznámky spornosti s ohledem na podané dovolání.
25. Na základě výše popsaného dospěl soud k závěru, že žalobu je nutno zamítnout. Žalobce se domáhal opětovného vkladu zástavního práva na základě rozhodnutí soudu, katastrální úřad proto měl dle § 17 odst. 4 k.z. zkoumat, zda je takové rozhodnutí závazné i pro současného vlastníka nemovitosti a správně dospěl k závěru, že pro něj závazné není. Ve vztahu k předmětné nemovitosti proto katastrální úřad návrh na vklad v souladu se zákonem zamítl a zdejší soud s jeho rozhodnutím souhlasí.
26. Soud si je vědom některých postupů katastrálního úřadu, které předcházely podání žaloby, jakož i obtížné situace, do které se žalobce dostal, avšak tyto skutečnosti není možné zhojit v rámci řízení dle části páté o.s.ř. V tomto řízení se totiž nezkoumá otázka, zda existuje či neexistuje zástavní právo k předmětné nemovitosti, stejně tak nelze posuzovat dobrou víru účastníků řízení při převodu nemovitosti a další žalobcem namítané skutečnosti. V řízení dle části páté o.s.ř. soud výhradně přezkoumával, zda katastrální úřad postupoval při částečném zamítnutí návrhu na vklad podle zákona. Jak soud konstatoval již výše, v okamžiku, kdy se žalobce domáhal opětovného vkladu zástavního práva na základě rozsudku Nejvyššího soudu, byla již předmětná nemovitost ve vlastnictví účastníka č. 1, pro kterého toto rozhodnutí není závazné a jehož právní poměry nemohou být novým rozhodnutím dotčeny. Proto je výhradně napadené rozhodnutí (a žádné jiné soud v tomto řízení přezkoumávat nemůže) správné a v souladu se zákonem. Žalobce se může pokusit své argumenty a navazující nároky uplatnit v rámci samostatné žaloby proti některému z účastníků. Dále může žalobce zvážit uplatnění nároku na náhradu škody dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, pokud je důvodně přesvědčen, že mu nesprávným úředním postupem byla způsobena škoda. O takových případných závěrech soud není oprávněn na tomto místě činit jakýkoliv závěr. Zdejší soud je však přesvědčen, že v rámci žalobou napadeného řízení postupoval katastrální úřad zcela v pořádku.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř. podle úspěchu ve sporu. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a je proto povinen nahradit dalším účastníkům účelně vynaložené náklady řízení.
28. V případě účastníka č. 1 se jedná o náklady právního zastoupení, které sestávají předně z mimosmluvní odměny advokáta dle § 6 a násl. vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 17XXXX996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „vyhlášky“) za 4 úkony právní služby (převzetí věci, vyjádření ze dne 12. 12. 2019, vyjádření ze dne 11. 3. 2020, účast na jednání soudu dne 12. 5. 2020). Sazba mimosmluvní odměny za 1 úkon právní služby činí dle § 7 bodu 5 vyhlášky ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) částku 3 100 Kč. Ke každému úkonu právní služby je nutné přičíst náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhlášky ve výši 300 Kč. Dále náleží účastníkovi cestovné a náhrada za promeškaný čas v souvislosti s cestou jeho zástupkyně k soudu dne 12. 5. 2020. Vzdálenost mezi soudem a sídlem zástupkyně je 68 km, pro cestu tam a zpět celkem 136 km. Zástupkyně účastníka k cestě použila automobil s kombinovanou spotřebou nafty dle TP 5,1 l/100 km, tzn. pro celou cestu k soudu a zpět byla spotřeba 6,94 l nafty. Průměrná cena nafty v roce 2020 je 31,80 Kč/l a náhrada 4,20 Kč/km. Cestovné k soudu a zpět tak činí 791,89 Kč (220,69 Kč pohonné hmoty a 571 20 Kč náhrady). Jedna cesta mezi soudem a sídlem zástupkyně účastníka trvá 56 minut,

tedy 2 započaté půlhodiny. Pro cestu k soudu a zpět se jedná o 4 půlhodiny a sazba náhrady za promeškaný čas za jednu půlhodinu činí dle § 14 odst. 3 vyhlášky 100 Kč. Cestovné a náhrada za promeškaný čas v souvislosti s cestou k soudu činí 1 191,89 Kč. Celkové náklady řízení účastníka č. 1 představují částku 14 791,89 Kč, dále zvýšenou o 21 % DPH na 17 898,19 Kč.

29. Ve vztahu k účastníku řízení č. 2 soud konstatuje, že tomuto v řízení žádné náklady nevznikly, proto soud rozhodl, že ve vztahu mezi ním a žalobcem nemá nikdo právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů od doručení tohoto rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, Rooseveltova 16, Brno.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnosti uložené mu pravomocným a vykonatelným rozsudkem, je možno domáhat se výkonu rozhodnutí.

Brno 12. května 2020

JUDr. Boris Filemon v. r.
soudce